

[Hans Hækkerup]

Radikale overordentlig godt, at de kunne sidde og lurepasse i 1½ år.

Det, der sker med vedtagelsen af dette forslag, er netop, at De Radikale ikke kan lurepasse. Vi ved fra den radikale gruppeformand, at hun ikke kan forestille sig, at det bliver andet end en nulløsning. Nu får vi altså at se, hvad det er for budgetteringsrammer, regeringen mener skal gælde for de kommende 3 år, og det er det, vi i Socialdemokratiet er glade for: at vi nu får at vide, hvad denne regerings forsvarspolitik er.

Så vil jeg også godt sige om De Radikales rolle, at det faktisk var Socialdemokratiet og Socialdemokratiet alene, der i de forhandlinger, vi førte før valget, 3 gange bad den daværende regering om at tage De Radikale med i forhandlingerne. Hvad er sandheden? Man sagde, at man ikke ønskede De Radikale med, fordi det ikke var et NATO-positivt parti, og fordi De Radikale så sent som i den finanslov, der gælder for dette år, havde stillet forslag om nedskæring af forsvarsbudgettet med 700 mio. kr. Jeg må ærlig talt sige, at jeg er forundret over, at hr. Jørgen Estrup kommer med et sådant indlæg her, efter at Det Radikale Venstre og regeringen har tilsluttet sig det socialdemokratiske forslag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Når kamphandlerne standser og man indgår en våbenhvile, er det som regel, fordi begge parter har fået opfyldt nogle ønsker. Det synes jeg også hr. Hans Hækkerup skulle erkende i denne her situation. Jeg mindes i hvert fald nogle udtalelser her fra den seneste måneds tid, som ikke lige præcis var til fordel for en forsvarskommission. Derfor synes jeg, at vi nu skal erkende, at der er meget fornuft i det, man fra Socialdemokratiets side har sagt om, at svarets forhold ikke kan flyde, mens en kommission sidder, men at vi også har brug for en kommission, som vi har sagt det fra radikal side.

Det, jeg sagde om efterårets og vinterens drøftelser, var såmænd ikke, at jeg var utilfreds med, at Socialdemokratiet havde foreslået den daværende regering, at vi skulle inddrages i forhandlingerne. Jeg var måske mere utilfreds med, at vi ikke rigtig kunne få hold på, hvad det var, Socialdemokratiet havde lavet af oplæg til

de forhandlinger med den daværende regering. Hvis der er sådan nogle historiske dokumenter, vil jeg da gerne se dem. Nu kan jeg godt se, at de kun har historisk interesse, men jeg tror vist egentlig ikke, de eksisterer.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal kort sige, at hr. Jørgen Estrup øjensynlig ikke har interesseret sig for, hvad det egentlig var, Socialdemokratiet spillede ud med, da der var regeringsforhandlinger. Vi foreslog faktisk, at der skulle nedsættes en forsvarskommission, der skulle se på det langsigtede, og det er jo lige netop det, vi også har sikret os med det forslag, som vil blive vedtaget om et øjeblik. Det har været afgørende for os, at en forsvarskommission ikke skulle være en syltekrukke, der kunne bruges til at udskyde en stillingtagen til forsvarrets kortsigtede problemer. Det har vi også opnået med det forslag, som vi nu også med radikale stemmer vedtager om et øjeblik.

Så lad mig måske til slut sige, at sådan som jeg opfatter den radikale holdning, kan den kort udtrykkes således: »Paris er vel en messe værd.«

Arne Melchior (CD):

I går oplevede vi det morsomme, at statsministeren offentligt gav udtryk for, at han betragtede det som en sejr for regeringen, at et forslag – det handlede om kartoffelkurens realrenteafgifter – stillet af Socialdemokratiet og CD efter en mildt sagt dramatisk omvendelse af skatte- og afgiftsministeren kunne vedtages af et bredt flertal i Folketinget. Det er en dejlig måde at sejre på. Det kan både regeringen og oppositionen være tilfredse med, og det bekræfter altså, at også dette Folketing udmærket kan fungere.

I dag oplever vi noget lignende. Hr. Jørgen Estrup siger, at det beslutningsforslag, som vi nu her skal afgøre endeligt, og som bl.a. CD ved førstebehandlingen stærkt kunne støtte, var en socialdemokratisk sommermanøvre. Det er muligt, at det har taget sig sådan ud i hr. Jørgen Estrups begrebsverden, men så skal jeg da garantere for, at regeringen tog det som en krigserklæring og kæmpede stærkt imod i mange dage og i mange møder og i mange formuleringændringer. Så overgav regeringen sig.